

Sesimbra

Dykkerglæder i det sydvestlige Portugal

Tekst og fotos: Brandi Mueller

Klipper ved Gruta do Arcanzil, der ligger syd for Sesimbra, nær Cape Espichel

Lige syd for Lissabon, Portugals hovedstad, ligger nationalparken Arrábida, som blev grundlagt i 1976. Den dækker et område på den sydlige del af Setúbal-halvøen, på 175,41 kvadratkilometer land og hav. Brandi Mueller har besøgt Sesimbra, som grænser op til det marine reservat, der huser et væld af arter.

I 1998 blev Arrábida National Park udvidet med Professor Luiz Saldanha Marine Park, hvor man finder over 1.400 arter marint liv. Området er fuldstændig

beskyttet mod al menneskelig aktivitet, hvilket gør det muligt for området, der tidligere var meget medtaget, at komme sig og det er hverken tilladt at fiske, sejle eller dykke i området.

Lige ved siden af dette beskyttede naturområde område ligger landsbyen Sesimbra, hvor fiskeri, sejlads og dykning er tilladt, og hvor dykningen er kendt for at være fremragende.

Mens jeg forberedte mig på at det foredrag jeg skulle holde ved Diving Talks 2022 på den nærliggende Tróia-halvøen, besluttede jeg, at hvis jeg alligevel skulle rejse hele vejen til Portugal, kunne jeg lige så godt dykke

der. Mens Azorerne og Madeira er mere kendte, foreslog Arlindo Serrão fra Dive Portugal og arrangør af Diving Talks, at jeg skulle tjekke noget af det, som det portugisiske fastland har at byde på. Dette lød som en god idé, især fordi jeg normalt kan lide at besøge steder, der ikke nødvendigvis er på alles radar.

Inden længe var jeg landet i Portugal, og jeg var snart opslugt af en fantastisk weekend med at lytte til nogle af dykningens mest indflydelsesrige talere samt interagere og chatte med dem. Diving Talks, i sin anden udgave, var en forfriskende begivenhed med fokus på 20-minutters

BILLEDER © 2023 TERRAMETRICS, KORTDATA © 2023 GOOGLE, INEGI

Skægtorsk (*Trisopterus luscus*) i buen ved Pedra do Leão (ovenfor); Blæksprutte ved Ponta da Passagem (øverste til højre); Parring af *Felimare cantabrica* nøgensnegle (fjorrig side)

Solnedgangsudsigt fra balkonen (til venstre) på mit værelse på Four Points by Sheraton Sesimbra [marriott.com]; Four Points by Sheraton Sesimbra (nedenfor); Udsigt over havnen ved Sesimbra (nederst til højre)

Selfie, efter mit foredrag ved 2022 Diving Talks på Tróia-halvøen, der ligger syd for Lissabon i Portugal

foredrag af talere og masser af samtale bagefter. Kaffe pauser, frokoster og middage var mine yndlingsøjeblikke, og nogle gange fortsatte samtalerne til langt ud på natten. Omend dykkerbranchen endnu ikke var kommet helt ud af pandemien lange skygger, satte jeg pris på en fornøjelig weekend i opløftende selskab, hvor andre inspirerende dykkernes passion lovede godt for fremtiden.

Sesimbra

Da hvirvelvinden af foredrag om dykning havde lagt sig, tog jeg videre til Sesimbra, som blot ligger en kort køretur fra Tróia eller en times kørsel syd for Lissabon. Her checkede jeg ind på det komfortable hotel Four Points by Sheraton. Med sin beliggenhed højt over landsbyen havde mit værelse en fantastisk udsigt over havet. Jeg tog mig en dag med afslapning og restitution på hotellet og fik

indhentet lidt arbejde. Men først gik jeg i ombord i den omfattende morgenbuffet, der bød på æg, kød, oste, kager, frisk juice og meget andet. Senere, da jeg havde fået arbejdet af vejen, nød jeg en dejlig, rolig middag på den samme restaurant med en salat og burger og et omfattende lokalt vinkort.

Næste morgen (efter at have forkælet mig igen med den dejlige Four Points-morgenmad), blev jeg hentet af Maria fra Anthia

Let's talk about diving

DIVING

talks

PORTUGAL 2023
INTERNATIONAL DIVING SHOW
LISBON, OCTOBER 6 to 8

Come to Portugal,
Spend a fantastic weekend
DIVE into the depths of our shared passion for diving
The most powerful Speakers

www.divingtalks.com | divingtalks@divingtalks.com

Stranden ved Sesimbra (ovenfor); Dykkere vender tilbage til *Jori IV* (øverst i midten); Velkomst kager på Four Points by Sheraton Sesimbra (til venstre), inklusive Portugals berømte pastel de nata, en æggecreme tærte (venstre side af billedet)

Anthia Diving Centers butiksfacade (ovenfor); *Luisella babai* nøgensnegl på revet (til højre); *Cetus*, en af Anthia Diving Centers dykkerbåde (til venstre)

Dive Center som ligger nær ved havnen. Her har dykkercentret sin butik, undervisningslokale, omklædningsrum med brusere og et område til klargøring af dykkerudstyr. På grund af flyselskabets bagagerestriktioner havde jeg ladet min egen våddragt og finner blive hjemme, noget jeg næsten ellers aldrig gør. Jeg havde dog set online, at de tilbød udlejningsudstyr af høj kvalitet, inklusive 7 mm semi-dry våddragter. Maria og dykkerguiden Pedro hjalp med at udstyre mig med en våddragt og finner, og jeg

fik samlet resten af mit udstyr og fik det læsset på en trailer.

Det var en hverdag, så butikken var mindre travl, end den ville være i weekenden, og der kun få andre dykkere til stede. Efter at have læsset grejet på traileren, fik vi besked på også at kravle op på traileren og holde fast. Således blev vi kørt til dykkerbåden, siddende på en trailer, der blev trukket af en firehjuls-trækker. Man kunne sagtens have gået den korte afstand til båden, hvis man ønskede det, el-

ler blive køre i en golfvogn, der fulgte efter, men jeg var med på den værste. I havnen ventede en stor gummibåd, *Jori IV*, på os, og vi læssede udstyret således at det stod stabilt og sikret i midten. Snart var vi på vej ud af havnen men kursen sat sydover.

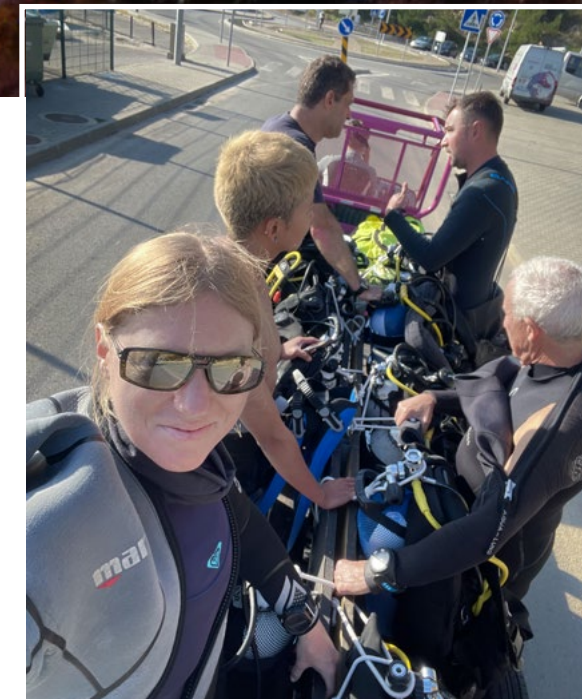
Jardim das Gorgónias (Gorgoniernes Have) Vores første dykkersted var kun en kort tur fra havnen, og med hjælp fra besætningen fik vi rigget op og rullede i vandet. Jeg var taknem-

melig for den 7 mm semi-dry dragt, da vandet der omsluttede mig bare var 16°C, og jeg fortrød lidt at jeg ikke havde taget min tørdragt med. Men kulden blev hurtigt glemt, da vi nåede havbunden, og en blæksprutte kiggede ud fra et hul gravet under betonklodsen, som fortojnningen var bundet til. Den havde diverse skaller fra tidligere måltider stablet uden for sin hule og den kiggede op på os.

Vi fortsatte langs et revområde med tang, der voksede på alle

klippeoverfladerne, hvilket udgjorde masser af gemmesteder for fisk. Vi var ikke langt inde i dykket før vi allerede havde set fire blæksprutter, hvor to muligvis friede til hinanden. De var begge helt ude på revet med fangarme, der krølede og bevægede sig rundt, i en udførlig blæksprutteparingsdans.

Som navnet på dykkerstedet antyder, var der farverige gorgonier overalt, som stod i klar kontrast mod tangens grønne bladhang. Da vi vendte tilbage til fortojningslinjen, var blæksprut-

At køre i en trailer til dykkerbåden – det er bare med at holde godt fast!

Stime af havbrase ved Pedra do Leão (ovenfor); Skægtorsk [*Trisopterus luscus*] med dykker ved Pedra do Leão (øverst til højre); Blæksprutte ved Jardim das Gorgonias (til venstre)

ten ikke længere hjemme; den var nok blevet træt af at blive overbegloet af dykkere, og så steg vi op langs bundtøvet til båden.

Pedra do Leão

(**Løvens Sten**) Båden havde kun sejlet et ganske kort stykke før dykkerguiden Harriett udpegede et kalkstensparti der havde

endnu mere frodig og vi fulgte en sti, der førte til en stor bue, der næsten var blokeret med stimer af havbrasen og andre livlige fisk. Mens vi svømmede igennem stimerne, delte de sig omkring os, så vi var helt omsluttet af en kugle af sølvglimt.

Efter dykket sejlede vi tilbage til havnen, men stoppede op

undervejs, da en gruppe øresvin (delfiner) svømmede forbi. Oppe på land var himmel stadig skyfri og lufttemperaturen lå på behagelige 21°C så efter jeg havde fået tørt tøj på, spadserede jeg ned til Sesimbras centrum. Brostensbelagte gader snoede og drejede sig, og foran stranden bredte små cafeer sig ud over både fortøve og gader. Bortset fra et par solbadere var her ret tomt, men der kan være pakket med mennesker om sommeren fik jeg fortalt. Jeg nød en afslappet middag, mens solen gik ned, og var klar til næste dag med dykning.

Dykkere svømmer gennem en bue ved Pedra do Leão (ovenfor); Fritsvømmende *Polycera quadrilineata* nøgensnegl (i midten)

**THE DIVER'S
CHOICE FOR
30 YEARS**

**AWARD WINNING
SERVICE SINCE 1992**

Gylter og tang [herover], en stime skægtorsk [øverst til venstre] og kongeål der putter sig i et rør [til venstre] på Floden Popa-vraget. Det var som om kongeål ville tage ophold i hvilken som helst cirkulær åbning, bare størrelsen passede [til højre]. Berggylt [*Labrus bergylta*] med tang [yderst til venstre]

Floden Popa

[Agterenden af floden Gurara]

Næste dag var også skyfri, da vi sejlede nordover for at tage på vragdyk. MV *River Gurara* var et nigeriansk fragtskib, der i 1989 var på vej til Storbritannien, da det forliste i en storm og sank,

hvorved det brækkede over i to dele. Agtersektionen befinder sig på omkring 28 meters dybde. Stævnen kan også dykkes, men befinder sig flere hundrede meter væk og på lidt dybere vand.

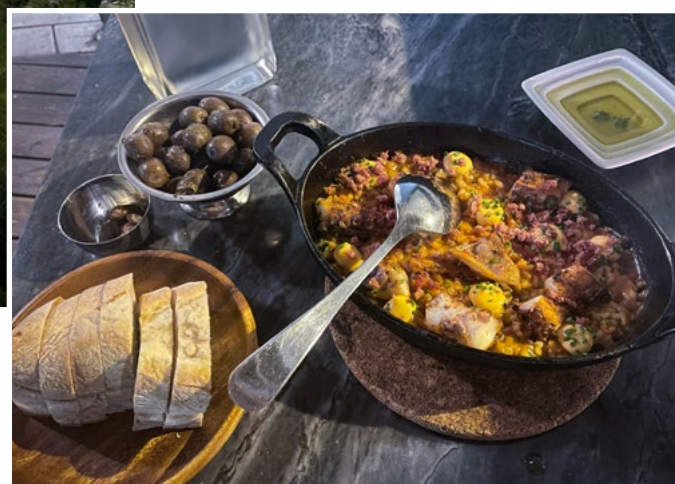
Ved nedstigningen blev vandet en smule mørkere og lidt

koldere, og min første indtryk af vraget var synet af en losseplads og en kæmpe grouper! Den var dog for hurtig for mig; for da jeg prøvede at få et skud, forsvandt den under vraget. Meget af skibet var dækket af tang, der svajede langsomt frem og til-

bage i strømmen og næsten fik det til at se ud, som om skibet bevægede sig, som om det stadig flød på overfladen.

Før dykket fortalte guiderne Andrea og Harriet mig om en kongeål, der levede i et rør inde i en sektion af vraget. Det lød

som en fantastisk fotomulighed, men jeg vidste ikke, om det var en, der altid var der, eller om man skulle være heldig. Ved en åbning i vraget førte de mig ind, og der var den vitterligt – dens krop var skjult af røret, og kun ansigtet stak ud. Senere fandt de endnu

Udsigt over Sesimbra fra Castelo de Sesimbra (ovenfor); Lækre sorte sværdfisk og kartofler på fiskemarkedet (øverst til højre); Lækker blæksprutterisotto serveret med brød, oliven og olivenolie på Restaurant O Batel i Sesimbra (til højre)

en kongedå i et køje. Jeg antager at hvis man er en kongedå, ville man blive tiltrukket af et hvilket som helst cirkulært objekt.

Til vores andet dyk tog vi tilbage til Lion's Rock hvor vi så flere blæksprutter, en stor pilrokke og masser af nøgensnegle. Der var så mange, at jeg besluttede at skyde makro næste dag og prøve at få nogle billeder af dem. Når de chattede med dykkerguiderne, fortalte de mig, at den næste dag også ville have masser af klippeformationer og buer, der også var gode til vidvinkel. Ak, en fotografers beslutninger er aldrig nemme.

Fiskemarked

Tilbage ved dykkercentret bød Alain mig på frokost sammen med personalet. Det lokale kommercielle fiskemarked lå lige ved siden af, og det er ikke åbent for turister. En restaurant med den beliggenhed serverede selvfølgelig den friskeste fisk. Selvom jeg normalt ikke er en fiskespiser (de er mine fotomotiver, ikke min aftensmad), spiser jeg det af og til. Sesimbra er i høj grad stadig en traditionel fiskerby den dag i dag. Stedet er kendt for sine fisk og skaldyr, og eftersom fiskemarkedet lå lige ved siden af, blev de fisk, vi spiste, sandsynligvis fanget i området samme dag.

Man kan som regel gå ud fra, at hvis en restaurant er travl er den også god. I hvert fald var den stadig fyldt med lokale, der spiste frokost, selvom klokken var næsten 16. Måltidet startede, som de fleste i Portugal gør, med oliven og brød, og senere kom der sorte sværdfisk med kartofler og salat på bordet. Ikke noget fancy, men lækkert, og selskabet var fantastisk. Anthia Dive Center er en familiedrevet virksomhed, og jeg kan fornemme, at hele besætningen og personalet føler sig som en familie. Jeg var bæret over at blive inviteret ind i den familie under mit besøg.

NEW ENHANCED MEMBERSHIP

A higher level of benefits to meet the needs of today's active divers and travelers.

DAN.org/Enhanced

MEMBERSHIP COMPARISON

	REGULAR Membership	ENHANCED Membership
Emergency Medical Transportation & Travel Assistance Benefits	Up To US\$150,000	Up To US\$500,000
Alert Diver Magazine Subscription	Digital Only	Print + Digital
DAN TravelAssist® Benefits	Regular	Enhanced
Global Security Evacuation	✗	✓
Search & Rescue Coverage	✗	✓
Access To Purchase DAN Dive Accident Insurance	✓	✓
24/7 Emergency Hotline	✓	✓
Medical & Safety Consultations	✓	✓
New Severe Infectious Disease & Quarantine Coverage	✗	Up To US\$5,000
Annual Individual Membership	US\$40	US\$75
Annual Family Membership	US\$60	US\$100

*Regular Membership includes access to the digital edition of Alert Diver only.

DAN membership includes automatic enrollment in DAN TravelAssist®. Emergency Medical Transportation and Travel Assistance Benefits are available for both diving and non-diving emergencies, with an aggregate benefit limit for Regular Membership up to \$150,000 (\$100,000 for residents of NY) and an aggregate benefit limit for Enhanced Membership up to \$500,000. Enhanced Membership not available for residents of NY. DAN TravelAssist® benefits are provided by DAN, Travel Guard, and other service providers depending on the benefit. To access these benefits or to request emergency medical transportation or a severe infectious disease evacuation, you must contact DAN TravelAssist for assistance. Emergency medical transportation and severe infectious disease evacuation transportation arranged directly by you may not be reimbursed. Emergency Medical Transportation and Travel Assistance Benefits and Severe Infectious Disease and Quarantine Coverage Benefits are insured benefits underwritten for residents in all states except New York, by National Union Fire Insurance Company of Pittsburgh, Pa., a Pennsylvania insurance company, with its principal place of business at 1271 Ave of the Americas FL 37, New York, NY 10020-1304. It is currently authorized to conduct insurance business in all states and the District of Columbia. NAIC No. 19445. For residents of NY, Emergency Medical Transportation and Travel Assistance Benefits insurance is underwritten by The United States Life Insurance Company in the City of New York, NAIC No. 70106 domiciled in the state of New York, with its principal place of business of 28 Liberty Street, Floor 45th, New York, NY 10005-1400. This is only a brief description of the coverage(s) available. The Policy will contain reductions, limitations, exclusions, definitions and termination provisions. Coverage may vary by state or may not be available in all states.

NUFIC-SM-12299-2022EM4AD

New Search & Rescue And Global Security Evacuation Coverage

Up To US\$500,000 Emergency Medical Transportation & Travel Assistance Benefits

New Severe Infectious Disease & Quarantine Coverage

ALERT DIVER

MICHAEL AW: PHOTOGRAPHY WITH A PURPOSE
ROJANAN RETROSPECTIVE | PROTECTING FLOWER GARDEN BANKS
KEEL IN JEOPARDY | WRECK HAZARDS

Maintain Your Print Subscription To Alert Diver Magazine*

Gruta do Arcanzil

(Arcanzils Hule) Næste morgen, da jeg havde rigget op til makrofotografi, genovervejede jeg straks mit valg af objektiv, da vi dykkede ned i den bedste sigtbarhed, jeg hidtil havde oplevet – den var mindst 15 m – og under bredden sig en skov af tang og anden marin vegetation. Vi fulgte Pedro, vores

dykkerguide, ind i en kløft-lignende klippeformation, som var en eroderet revne i klipperne.

Blot et minut inde i dykket så jeg parrende nøgensnegle på væggen. Jeg havde alligevel valgt det rigtige objektiv! At søge på væggen efter makrokravl mindede mig om at være i en tæt skov med klipper dækket af mos, men her var

klipperne blot dækket af alger, svampe, tang og andet marint planteliv – samt nøgensnegle, der bare ventede på, at man fik øje på dem.

Jeg faldt hurtigt bagefter og løb ind i en dykkerduo, der også dykkede med et kamera og bevægede sig langsomt. Vi fulgtes ad og udpegede nøgensnegle og andet kravl for hinanden. (Det er

så rart at finde ligesindede dykkere]. De var begge dykkerinstruktører fra Portugal, og hver gang jeg udpegede en nøgensnegl, var jeg nervøs for om jeg blot viste dem arter, der var superalmindelige for dem og kun nye for mig. Oppe på båden sagde de dog, til min trøst, at der var mindst én, der var et spændende fund, selv for de lokale.

Der var også ulke, gobies, blennies og skælbrosmer, hvilket var helt nyt for mig. Med sine skæglignede vækster på hagen lignede den lidt en ond strømpe-dukke. Jeg tog et par billeder og svømmede videre.

Tasca Do Isaías

Mens jeg var i Sesimbra, blev der

MED URET: Skorpionfisk; *Felimida purpurea* nøgensnegl; Farverige marine vækster, der dækker stenede overflader; Dykkere ved Gruta do Arcanzil; Skælbrosme; En blæksprutte kigger ud af sit hjem, omgivet af kasserede skaller fra tidligere måltider, mens fisk ufortrødent svømmer forbi.

Morgensolens stråler falder gennem tangen ved Ponta da Passagem (ovenfor, venstre og højre); Hummer på revet ved Ponta da Passagem (øverst til højre)

afholdt en TDI Instruktørtræner Workshop, med nogle af dem, jeg havde mødt til Diving Talks ugen før. De inviterede mig elskværdigt på middag, og vi mødtes på Tasca Do Isaías, et lokalt sted, som besætningen på Anthia Dive Center også havde anbefalet.

Fisk var dagens tilbud. Fisk var faktisk alt der var at vælge imellem. Der var ingen menu, kun et bord med flere fiskevalg. Jeg fik at vide, at det var bedst bare at bestille det, de anbefalede. Så jeg lod gruppedynamikken tage over, lænede mig tilbage og prøvede, hvad end der kom. I lighed med min frokost dagen før, var det den allerfriskeste, tilberedt over trækul, der blev serveret.

Jeg har ærlig ikke brudt mig særlig

godt om fisk, de sjældne gange jeg har spist det. Og når man tænker på processen med fisk, der fanges og sendes rundt i verden inden de bliver spist, er det let at se, hvor det ikke giver mening (og heller ikke giver den bedste middag). Til det formål synes jeg, at det at spise "lokalt" er den bedste vej at gå, og dette var så lokalt, som det bliver. Det var en fantastisk aften med mad, drikke og snak.

Ponta da Passagem

Næste morgen var en lørdag, og jeg var blevet forberedt på, at weekenderne var mere travle. Men der er nu noget specielt ved en flok dykkere, der gør sig klar til at gøre det de elsker, og spændingen og forventningens glæde

hænger i luften. I dag skulle vi dykke fra Cetus, Anthia Dive Centers større båd, som tog os ud til flere geologiske strukturer som jeg kunne indfange med min vidvinkel objektiv. Da vi rullede bagover i det rolige blå vand, var det som et postkort-perfekt scenario, med solbeskinnede gule klipper der stak op af havet. Undervandssceneriet var lige så

smukt, og dette sted havde den mest frodige tangskov, jeg nogensinde havde set. Vandet var stadig meget klart, og morgensolens stråler glimtede mellem klipperne og tangen.

Allerede i begyndelsen af dykket lagde jeg mærke til en lille gul og hvid nøgensnegl på et tangblad (selvfølgelig bare for at minde mig om, at jeg i ste-

Stime af havrude (*salema porgy*) på bølgebrydere af beton (herover), og gylter og anemoner på et lille vrag (øverst til højre), ved Batelão-dykkerstedet

det skulle have rigget op til makro), og så lagde jeg mærke til at de var overalt. Jeg forsøgte at tage et foto, men et fiskeøjeblik fungerer bare slet ikke til nøgensnegle. Harriet fangede min opmærksomhed og pegede ind under den svajende tangskov der var fæstet på klipperne. Under bladhanget var en blæksprutte kommet ud af sit hul og svømmede nu langs bunden.

Batelão

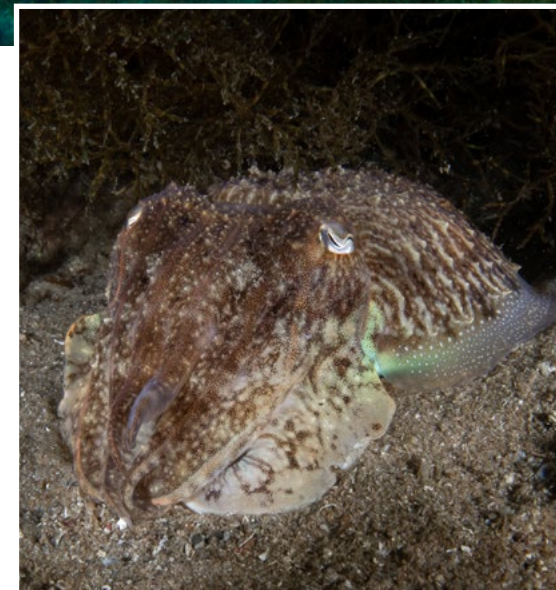
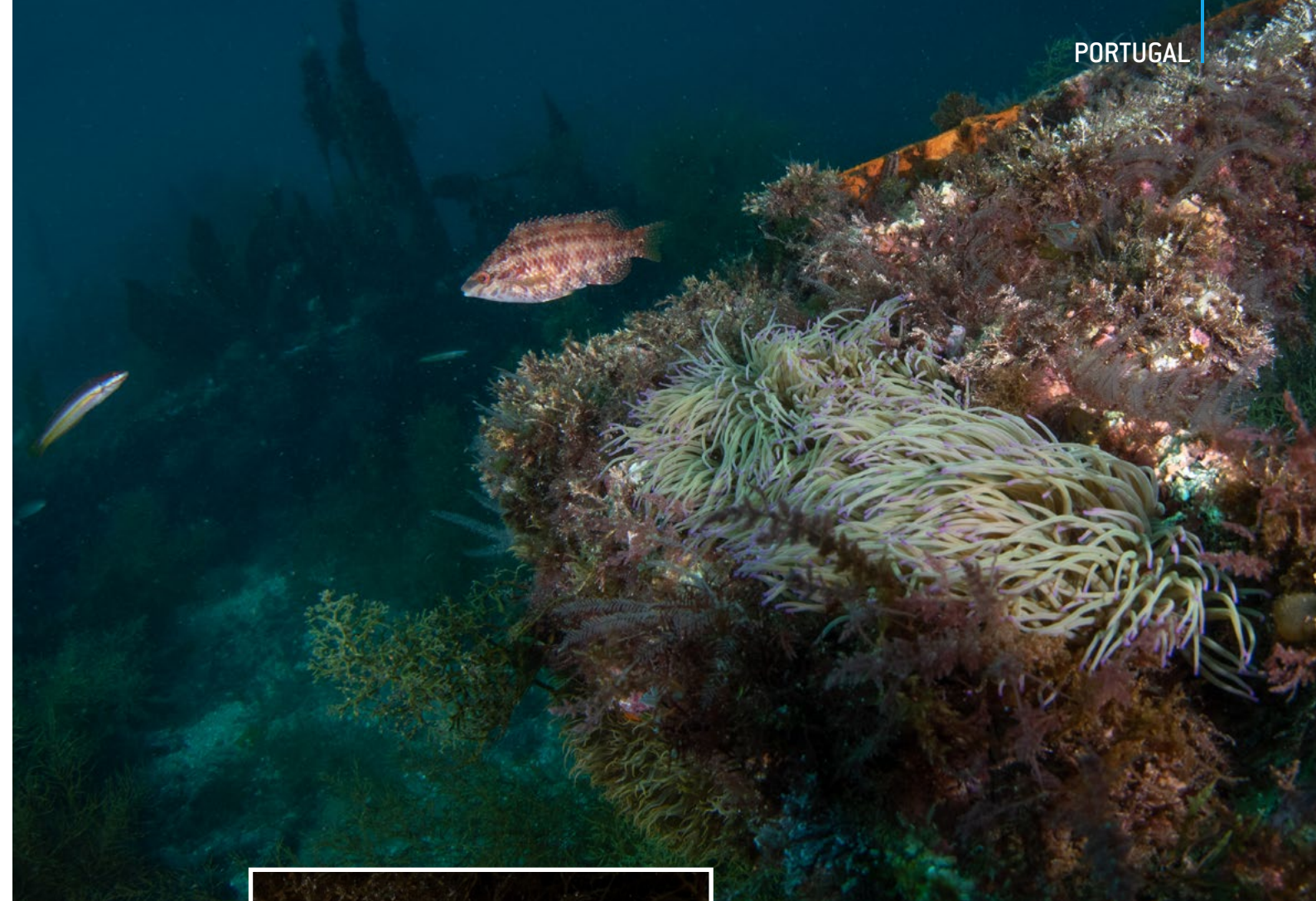
(Pram) Til vores næste dyk flyttede båden nærmere på havnen til en position lige ud for den store bølgebryder. Vi fulgte linen ned til det lille vrag, hvorefter dykkerstedet har fået sit navn, og jeg elskede hvorledes det lille skib var blevet dækket af havvækst. Små fisk pilede rundt om anemoner og alger.

Vi bevægede os væk fra vraget og

over til nogle betonkonstruktioner, som mindede mig om kæmpe donkrafte. Strukturerne var bølgebrydere der skulle dæmpe vandets bevægelser i havnen. Disse betonstrukturer var også overgroet med diverse vækster og vrimlede med liv.

På den beskedne dybde af 6 m (20 fod) tog jeg billeder til venstre og højre, da der var en blæksprutte, og derefter en blæksprutte og så... en Skt. Petersfisk! Den var flad og cirkulær, og havde lange rygfiner, som lignede en mislykket lys gul mohawk frisure. Jeg brugte meget tid på at fotografere denne underligt udseende fisk, som jeg kun har set en eller to gange før.

Tilbage på land var det tid til at skylle dykkerudstyret og pakke sammen. Mange virksomheder taler gerne om at behandle gæster som familie, men gør

det kun påtaget. I Anthia Dive Center tilfælde oplevede jeg det som værende ægte. Venlige ansigter og oprigtige forespørgsler om, hvordan man havde det, kom fra hele personalet. Desuden var Mel, en yndig furbaby-scuba-maskot, mere end villig til at blive kløet på maven. Da jeg tog afsked, var det med en følelse af, at jeg havde fundet nogle nye venner.

Savbars (*Serranus cabrilla*) med isopodparasit; Sepiablæksprutte (til venstre)

Skt. Petersfisk

Castelo

Den sidste morgen i Sesimbra stod jeg op ved solopgangen for at gå op til Castelo de Sesimbra, et middelalderligt stenslot højt over landsbyen og havnen. På vej derop, så jeg kun en anden person (og hans hund) på stien, og da jeg nåede toppen, kunne jeg gå rundt helt for mig selv og nyde udsigten over byen nedenfor.

Da jeg vendte tilbage til Four Points-hotellet, forkælede jeg mig med endnu en morgenmad

og tog mig god tid, da jeg ikke havde nogen dykkerbåd at nå. Jeg pakkede i ro og mag og tog til Lissabon i en billig Bolt (en taxi-service som Uber eller Lyft), hvilket tog omkring en time.

Efter at have tjekket ind på mit hotel i Lissabon, begav jeg mig ud i byen uden noget forudbestemt formål og vandrede rundt i de brostensbelagte gader, der steg op og ned lige så meget, som de snoede og drejede gennem byen. Jeg befandt mig til sidst på et andet slot, denne

Trapper ned fra Castelo de Sesimbra (øverst til venstre); Castelo de São Jorge med Lissabon i baggrunden (øverst til højre); Udsigt fra Castelo de São Jorge (i midten); Eftermiddagsnack med porto tonico, en almindelig drink man ofte ser folk sippe om eftermiddagen på caféer og restauranter før middag (ovenfor venstre).

Spisning under åben himmel på Tasca do Isaias (ovenfor) Hvad står der på menuen? Fisk! (venstre).

Anthia Diving Center, med den søde franske bulldog Mel (nedenfor) som ligger klar til at byde dykkere velkommen (eller sove alt efter omstændighederne).

Dykkere kravler ombord på Anthia Diving Centers båd, *Cetus* (herover); Berggyllt (*Labrus bergylta*), med en middelhavs-regnbue gylte i baggrunden (øverst i midten); Dykkerguide Harriet med en Skt. Petersfisk (til venstre)

gang Castelo de S. Jorge. Det var bestemt et større slot, men det var fyldt med turister. Det gik da op for mig, hvor heldig jeg havde været at udforske Sesimbra-slottet på egen hånd den morgen. Fra toppen af Castelo de S. Jorge var der vid udsigt over Lissabon med dets tætte virvar af gader og bygninger med farverige røde tage.

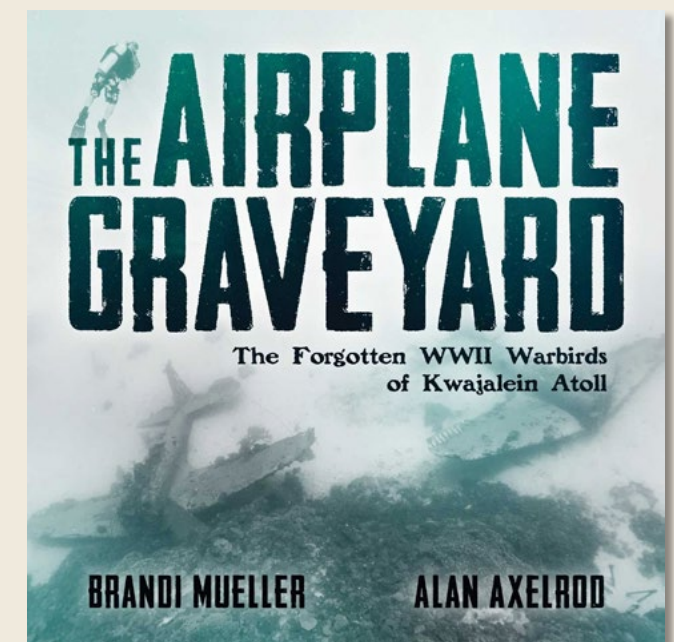
Idet jeg fortsatte min vandring, lagde jeg vejen forbi en af de mange konditorier for at få en kop kaffe og Portugals berømte pastel de nata. Disse lækre æggecreme-tærter bragte mig minder fra Macau, hvor jeg første gang prøvede dem. Rester af det koloniale Portugal lever videre gennem den mad, der stadig populært serveres de steder.

Da jeg gik gennem Alfama-kvarteret, så jeg velkendte seværdigheder og restauranter og caféer, der fyldte gaderne. Folk sad ved borde under parasollernes skygge og så helt afslappede ud med forskellige glas vin, øl eller Aperol spritz. Jeg fik mig en sandwich og en porto tonic, som kom i et kæmpe glas med hele skiver af citroner og en kanelstang. Denne forfriskende drik var et mix af hvid portvin og tonicvand, og var fantastisk at køle ned med i eftermiddagssolen.

Da min rejse var ved at være til ende, reflekterede jeg over, hvor dejligt det havde været. God dykning, mad, drikkevarer, smukke seværdigheder og helt fantastiske mennesker. Portugiserne ser ud til at forstå at

være og leve i nuet, og værdsætte øjeblikket. Jeg ser frem til de næste Diving Talks, og forhåbentlig lidt mere dykning rundt i dette smukke land.

Den amerikanske undervandsfotograf, og dykkerskribent Brandi Mueller er en PADI IDC Staff Instruktør og bådskaptajn, der er bosiddende i Mikronesien. Når hun ikke underviser i dykning eller skibsfører, under hun at rejse og være under vandet med et kamera. Muellers bog, The Airplane Graveyard, med hendes undervandsbilleder af glemte amerikanske WWII-fly i bunden af Kwajalein Atoll-lagunen, er tilgængelig på Amazon.com. For mere information, besøg venligst: brandiunderwater.com.

Aldrig før udgivet i bogform, se ekstraordinære billeder af de glemte amerikanske WWII-fly, der hviler på bunden af Kwajalein Atoll-lagunen, fra den prisvindende undervandsfotograf Brandi Mueller. Tilgængelig på: Amazon.com